

Iz Trate 9. julija. Pr. Že skor celi teden pri nas več ali manj dežuje; ali necojšnja noč je bila takošna, da tudi zlo stari ljudje ne pomnijo take, in Bog daj, da bi se nikdar več ne ponovila. Eno na eno se je bliskalo ter gromelo, da se je vse treslo; ob polni devetih zvečer pa je vstal strašen vihar (tukaj ga „krivec“ imenujejo) in je tako razsajal, da je več kozolcov na drobne kose razklestil, in kar je nar bolj žalostno, sila veliko sadnega drevja ali v deblu razlomil ali s korenino izruval. Žalostno je danes viditi, ko preišči še nezrelo sadje po vertih hrustajo. Na slednjem vertu kako drevó žlahtnega sadja leži, in zlasti je ta nesreča enega gospodarja zadela. Večina sadnega drevja, kterelega lepo število njegovi vert lepša, je uničenega; zraven mu je vihar vezan kozolec z 10 oknji polomil. Ali mož, ki pozna ceno sadnega drevja, le pravi, da je pri sadji veliko več škode kot pri kozolcu, dasiravno zdaj pri spravljjanji žita kozolca neobhodno potrebuje. Res strašno je bilo. Bolj ko so bili kozolci napolnjeni, bolj jih je lomila sila viharja. Bog nas varuj vselej take nevihte!

Iz Semiča na Dolenskem 8. julija. Bog poverni blagim dobrotnikom darove nam namenjene! O da bi reveže sami vidili, kako so potrebni, kako milo jokajo in prosijo, gotovo bi še enkrat segli v žep, in bi še kaj privergli. Pa kaj hočem na dolgo hvaliti? Bog poverni tavžentkrat! In tudi kaj hočem na široko še prositi? Milo prosim: „dajte, dajte še, in se Vam bo dalo“, ker riba je velika. Škoda znabiti čez 150 tavžent, siromaki pa vsi; zato prosim. J. Volčič.

Iz Dobrove pri Ljubljani iz „šolskega dnevnika“ 12. julija A. P. — Ravno smo bili v šoli zbrani s 86 učenci, ko je prigromelo veličastno streljanje iz ljubljanskega grada v veselo znamenje srečnega poroda Njenega Veličanstva presvetle cesarice. Otroci so to precej zapazili in različno uganovali, kaj da bi bilo to streljanje. „Gromí, gorí“, pravijo nekteri; drugi mislijo: „Kamenje lomijo“ itd. — Nazadnje vendar neki deček vstane in pravi: „Cesarju streljajo!“ — Prav imaš, mu priterdim, in vsem skupaj po otročje razložim, kar jim je bilo vediti potrebno. Zapéli smo potem „cesarsko pesem“, in smo zraven še te le verstice v pisne knjižice zapisali in zopet prav krepko zapeli:

Bog ohrani, Bog obvari
Blago dete rojeno!
Rajska zarja naj obžari
Njega drago zibelko!
Združeni mu zakličemo:
Slava! slava! iz serca,
In še zopet ponovimo:
Živi srečna Avstrija!

Potem so dobili vsi pridniši učenci in učenke, ki so znali te verstice prav gladko iz glave povedati in njih pomen razložiti, zlate „spominike pridnosti“, in ko smo navadno šolsko molitvico odmolili in se zraven tudi presvetle cesarske rodovine spomnili, smo šli prav s pregretim sercom vsaksebi.

Iz Ljubljane. V saboto pred devetimi dopoldne je 21 strelav z ljubljanskega grada oklicalo mestu veseli prigodek srečnega poroda presvitke naše cesarice. Ob enajstih potem je bila v stolni cerkvi slovesna maša, ki so jo peli svetli knez in škof, po sv. maši pa se je pela zahvalna pesem. Vse višje deželске in vojaške oblastnije in mestna županija so se zbrale v cerkvi, ktera je bila polna tudi družih pobožnih iz vseh stanov. Prec potem se je mestni župan z mnogimi odborniki podal k Njih ekscelencii deželnemu gospodu poglavarju in mu v imenu mestjanov razodel serčne vošila zastran srečnega poroda, in ga prosil, naj bi jih blagovolil naznaniti Njih Veličanstvu na Dunaj. Telegrafno naznanilo, ki je v nedeljo došlo deželnemu gosp. poglavarju v Ljubljano in je bilo v pondeljek po vseh mestnih ulicah nabito, je povedalo, da novorojena cesaričnja je bila v nedeljo popoldne keršena in da je pri sv. kerstu ime Gisela (Ludevika Marija) prejela; presvitla mati in hčerka ste zdrave.

Novičar iz raznih krajev.

V spomin srečnega poroda presvitke cesarice so cesar pomilostili mnogo jetnikov in z milostjo to razveselili tisuč in tisuč žalostnih serc. Pisali so namreč prec v saboto ministrom, da odpušajo vso kazen vsem tistim, ki so zaperti zato, ker so se ukrivčili hudodelstva, da so razžalili ali cesarja samega ali kakega družega iz cesarske rodovine ali ki so motili javni pokoj (po §. 63 do 66. kazenske postave), kakor tudi tistim, kateri so se (po §. 300) zabavljivo obnašali zoper naredbe cesarskih gosposk ali druge puntali zoper cesarske ali občinske oblastnije itd. Vsi ti jetniki se imajo berž izpustiti, ravno tako tudi tisti, kateri še niso obsojeni, pa so enakih hudodelstev se ukrivčili pred tem dnevom in so tedaj zavoljo njih še le v preiskavi. Le za tiste ne velja to pomilostenje, kateri so se zraven gori imenovanih hudodelstev ali prestopkov še ukrivčili kakega drugega hudodelstva ali prestopka. — Verh tega so različne milosti došle tudi mnogim, ki so se leta 1848 in 1849 udeležili prekucij na Ogerskem in Erdeljskem, in katerim so cesar sedaj ali popolnoma odpuščali kazni ali jo pomanjšali, ali po postavah zapadlo premoženje jim sopet izročiti veleli. — Po novem višjem sklepu nima v letu 1832 oklicana in za vse druge družbe veljavna postava nobene veljave za take katoliške družbe, ktere se pod duhovnim vodstvom napravljajo le za pobožne in dobrodelne namene. — V tisti okrajni Erdeljskega, ktera se Mezöseg imenuje, je te dni toča blizo 40 vasi tako potolkla, da ne bojo imeli celó nobenega pridelka; tudi več ljudi in živine je ubila. — Okoli Verone in tudi v južnih Tirolih boleha terta spet, vendar se nadjajo saj srednjega pridelka. — Od kolere se, hvala Bogu, dosihmal letos še nikjer nič slišalo ni; le na Španjskem v Sevili nek zlo razsaja. — Počasi se sedaj pozveduje zguba bojniov v Krimu. Zgubo francozke armade smo unikat povedali. Po vradnih naznanilih so Sardinci zgubili v vsem skupaj okoli 2532 vojakov, Rusi pa po besedah Orlovih blizo 350.000. — Minister Palmerston je v poslednjem državnem zboru vediti dal, da vsled pariške pogodbe vprihodnje tudi nobena avstrijska družba ne bo imela nobene predpraviče za brodarstvo po Donavi. — Novica, da je rusovski car pomilostil Bakunina, se dosihmal še ni poterdila. — Na Turškem bojo napravili žandarje po francozki šegi. — Unidan sta se sv. oče papež in kralj napolitanski snidila v Porto d' Anziu in se pomenkovala o potrebnih preuredbah svojih deržav. — Na sv. Petra in Pavla dan so sv. oče prav prijazno sprejeli romarje avstrijsanske in jim v spominek podarili svetinje. — V Barceloni in Valadolidu so unidan delavci v nekterih fabrikah zlo razsajali terjajoči večjo dnino. — Te dni je došlo pismo v Monakovo, ktero je bilo 17 čevljev globoko v morji pisano. Topničar Vilh. Bauer, ki je našel ladijo, s ktero se zamore v morje potopiti in več ur pod vodo biti, je to 24. junija v luki pred mestom Kronšadt-om poskusil; dva rusovska pomorska oficirja, 8 mornarjev in en ključar so ga spremili v globočino morja. kjer so ostali 8 ur, pisma pisali in zdravice pili caru rusovskemu in prihodnjemu rusovskemu mornarstvu. — V Moču na Ogerskem je unidan 35 let stara mlinarica Sara Barat, judinja, rodila peterčke. Pravijo, da je bil mož kaj vesel, da so bili še le — 5 mescov stari in da niso bili še godni. — Strašna prigodba se pripoveduje iz mesta Königsberg-a; prvo noč po poroki najdejo nevesto z razjedenim vratom in obrazom mertvo v postelji, ženina pa je pod mizo strašna božjast lomila, pene je iz ust tišal itd. Kaj nek je bilo to? — pred mescom od steklega psa popadeni ženin je stekel to noč, in on in ona sta strašno smert storila.

Milodari za Blejčane. Iz Tujnic pri Kamniku 3 fl. 28 kr. — Gosp. J. Z. iz Č. 5 fl.